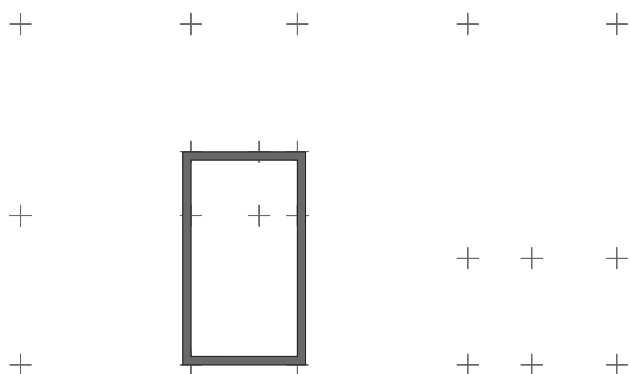
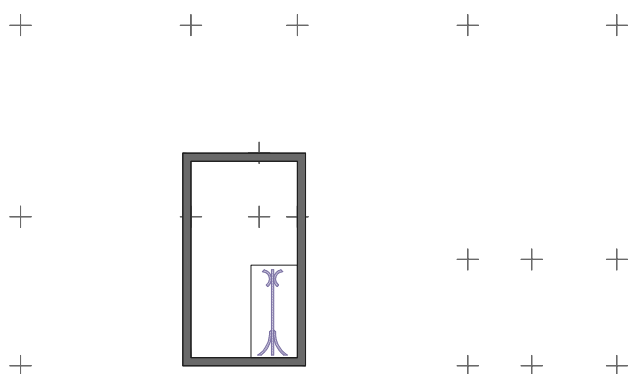

JAK NA PŮDORYS?

Podle přiložených rozměrů si na podlaze připravíme síť pro tvorbu půdorysu ještě před začátkem celé hry. První otázka pro děti: „Jaká je první místnost, do které vstoupíme v bytě nebo domě?“ Potom, co děti vymyslí odpověď, nakreslíme páskou na zem předsíň.

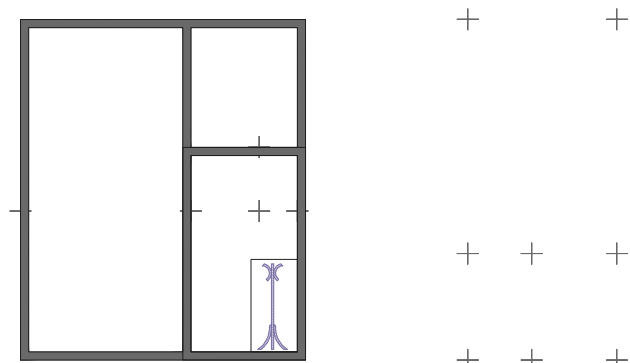
Dveře do jednotlivých místností můžeme případně naznačit páskou jiné barvy.

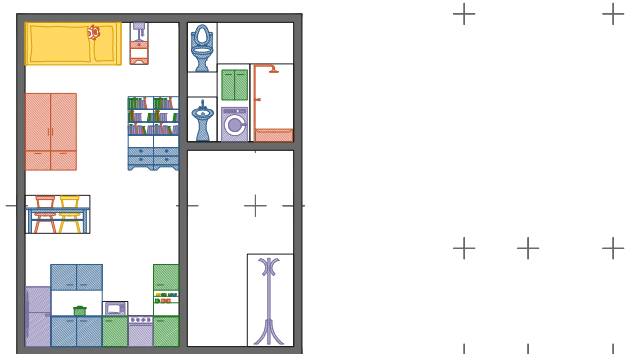
Druhým krokem je hledání nábytku, který cestou „architekt popleta“ poztácel, a my mu ho teď musíme pomoci všechen najít.

Prvně umístíme věšák do chodby, pak vyšleme děti hledat ostatní nábytek.

Začneme povídat příběh o Honzíkovi, který už je velký a odstěhoval se od rodičů. Chce si zařídit vlastní bydlení, ale zatím jen pro sebe samotného.

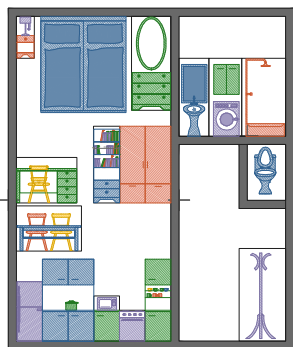
Když máme všechen nábytek, ptáme se dál: „Kam můžeme jít z chodby?“ Děti vyjmenují mnoho místností, navrhne jim tedy: Co kdybychom všechny místnosti udělali jako jednu? Honzíkovi to zatím jistě bude stačit. Kromě koupelny, tu umístíme do jiné místnosti a vysvětlíme, proč ta musí být zvlášť.

Za pomoci dětí, postupně umísťujeme nábytek. Mluvíme s nimi o tom, proč kam co dáváme. Rozmístění zde je ilustrační, je důležité, aby děti na svá řešení přicházely samy. Pomáháme jim návodnými otázkami. „K čemu by potřeboval dva stoly, když je sám?“ nebo „Představte si, že H. má hlad, co udělá“ – uvaří si – „a na čem?“...

Po zařízení bytu uděláme předěl a necháme děti pořádně si prohlédnout co vytvořily. Necháme je zkontrolovat, jestli nic nechybí. To uděláme po každé fázi.

JAK NA PŮDORYS?

+

+

+

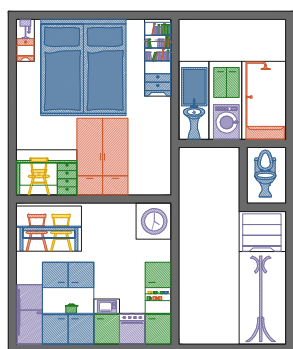
+

+

+

Honzík si našel Aničku, tak je třeba pořídit větší postel, a tím pádem přeuspořádat byt, některého nábytku se budeme muset vzdát, jiný bude nutné pořídit. Necháme děti, aby přemýšlely, co bude Anička potřebovat. Možná více úložného prostoru na šaty, protože je parádívá, nebo zrcadlo?

Taky to A. po ránu v koupelně moc trvá a H. třeba potřebuje na záchod, co s tím? Přiděláme po dohodě s dětmi oddělenou místnost pro záchod a můžeme tedy přestavět i koupelnu.

+

+

+

+

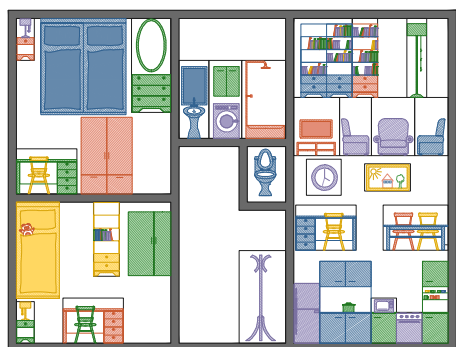
+

+

Po nějaké době přijdou na to, že A. nebo H. pracuje pozdě do noci a ten druhý se nevyspí. Co by tak mohli udělat?

Postaví si příčku. Znovu přeuspořádáme nábytek, opět se možná nevejde všechn nebo navíc pořídíme například botník.

Protože se A. a H. měli hodně rádi po čase se jim narodilo miminko, necháme děti vymyslet jestli to má být holčička nebo chlapeček a také jméno. Ale kam se vejde? Můžeme zkusit přidat postel k rodičům, ale nevejde se. Co teď?

+

+

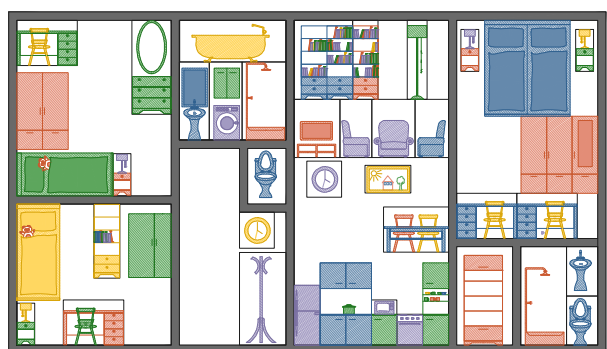
+

+

+

+

Budou se muset přestěhovat do většího bytu. Vyndáme tedy veškerý nábytek a přikreslíme páskou veliký obdelník. Necháme děti vymyslet, kde co bude, případně jim vysvětlíme, proč je dobré nechat největší místnost jako obývací spojený s kuchyní – je to místnost pro všechny a bude zde hodně nábytku, o čemž se přesvědčíme. Opět celý byt zařídíme, u známých prostor postupujeme už rychleji, necháme děti aby samy skládaly předměty, ale jen na vyzvání, jinak vznikne chaos.

Po pár letech společného života se rozhodnou, že pro své dítě chtějí bratříčka nebo sestríčku, což zase necháme na dětech. Dojde tedy k poslednímu stěhování do domku. Přibude spíž, aby maminka měla kam dávat jídlo a marmelády od babičky, větší ložnice a druhá koupelna pro rodiče, aby se ráno všechno pěkně stíhalo.

Po dokončení si s dětmi zopakujeme, kde a jak bydlel Honzík na začátku a co se dělo dál. A teď už patří díky dětem, že pomohly Honzíkovi rodině zařídit pěkné bydlení.